

Legislația comunitară privind sănătatea și siguranța se împarte în trei categorii:

- măsuri luate în sprijinul **Directivei cadru 89/391/CEE** ce conține prevederile fundamentale legate de sănătatea și siguranța la locul de muncă, directivă ce este la rândul ei susținută de directive individuale.
- măsuri luate în sprijinul **Directivei cadru 80/1107/CEE** legată de riscul de expunere la agenți chimici, fizici sau biologici.
- măsuri născute din alte directive diferite de cele Cadru, în concordanță cu activitățile ocupaționale sau riscurile specifice ale unor grupuri.

Directiva Consiliului 89/391/CEE

Obiectivul acestei directive este asigurarea unui nivel ridicat de protecție a muncitorilor prin implementarea de măsuri preventive care să-i protejeze împotriva accidentelor de muncă și a bolilor profesionale prin informare, consultare și training-ul muncitorilor și a reprezentanților acestora. Directiva oferă cadrul pentru introducerea de măsuri de încurajare a îmbunătățirii siguranței și sănătății muncitorilor la locul de muncă.

Domeniu de aplicare: directiva se aplică în toate sectoarele de activitate, atât în mediul public cât și în cel privat, cu excepția anumitor activități specifice legate de serviciile de protecție publice și private.

Există șase Directive individuale asociate cu sănătatea și siguranța:

- **Directiva 89/654/CEE**, care se referă la locul de muncă, prezentând cerințele minime de sănătate și siguranță pentru locul de muncă. Scopul acestei directive este de a introduce un set minim de măsuri concepute pentru a îmbunătăți mediul de muncă, pentru a garanta un standard mai bun de protecție a sănătății și siguranței.
- **Directiva 89/655/CEE**, al cărei obiectiv este implementarea de cerințe minime pentru măsuri concrete în legătură cu folosirea echipamentului de lucru, pentru a îmbunătăți sănătatea și siguranța muncitorilor.

Directiva prezintă definiția termenilor: prin echipament de muncă se înțelege orice mașină, aparat, sculă sau instalație folosită în muncă.

Directiva face referire la măsurile ce trebuie luate de angajatori pentru a se asigura că:

- folosirea echipamentului de muncă este permisă doar celor care au primit însărcinarea de a îl folosi.
- evaluarea riscului este întreprinsă și angajații sunt informați asupra riscurilor și controalelor asociate.
- este oferit training pentru a folosi echipamentul de muncă

În Anexa acestei Directive sunt stipulate cerințele minime de sănătate și siguranță.

- **Directiva 89/656/CEE** a echipamentului de protecție; legislația cerințele minime pentru evaluarea, selecția și folosirea corectă a echipamentului de protecție. Aici se face definiția termenului de echipament de protecție, ca un echipament creat pentru a fi purtat sau ținut de muncitor pentru a se proteja de pericolele întâlnite în muncă.

Conform prevederilor acestei Directive, datoriile unui agent comercial sunt:

- să facă o evaluare a echipamentului de protecție cerut, luând în considerare riscurile prezente, caracteristicile echipamentului de protecție și condițiile de folosire.
- să asigure echipament de protecție pentru angajați, în mod normal un echipament de persoană.
- să asigure o informare și un training adecvat pentru folosirea potrivită a echipamentului de protecție.
- să păstreze echipamentul de protecție în condiții igienice și într-o stare bună.
- **Directiva 90/269/CEE** referitoare la manipularea manuală a sarcinii. Sunt abordate cerințele minime pentru sănătate și securitate în cazul manipulării manuale a sarcinii, acolo unde există un risc crescut de răniri la spate a muncitorilor:
 - manipularea manuală a sarcinii - ridicatul, pusul jos, tragerea, căratul sau mișcatul unei sarcini; acea activitate care prin caracteristicile sale sau prin condițiile ergonomice nefavorabile include un risc de rănire la spate a muncitorilor.
 - este de datoria angajatorului să asigure siguranța manipulării manuale a sarcinilor.
 - folosirea dispozitivelor mecanice acolo unde acest lucru este posibil.
 - elaborarea unui studiu de evaluare a riscului
 - asigurarea de training.
- **Directiva 91/383/CEE** se referă la angajații temporari. Scopul acestei directive este de a îmbunătăți protecția siguranței și sănătății angajaților temporari, care sunt mult mai expuși riscului de accidentări la muncă și bolilor de muncă comparativ cu ceilalți angajați:
 - un angajat temporar trebuie să primească suficient training
 - un angajat temporar trebuie să fie informat în prealabil cu privire la orice risc pe care îl va întâmpina în activitatea pe care o va prelua.
- **Directiva 90/270/CEE** prezintă cerințele minime pentru siguranța și sănătatea muncii cu echipamente cu ecrane.

Conform Directivei, datoriile agentului comercial sunt următoarele:

- să evalueze riscul
- să evalueze posibilele riscuri legate de vederea muncitorului, probleme fizice și stress mental
- să întreprindă orice măsuri pentru remediarea problemelor

- să planifice activitatea astfel încât să asigure suficiente pauze și întreruperi de la munca în fața ecranului
- să asigure suficient training
- să asigure angajaților teste de vedere la intervale de timp regulate
- să asigure, acolo unde se poate, dispozitive speciale de corectare.

Alte Directive în domeniu sunt:

- **Directiva 2002/73/CE** privind tratamentul nepărtinitor pentru bărbați și femei. Principiile tratamentului nepărtinitor sunt următoarele:
 - accesul la angajare,
 - training și promovare,
 - condiții de lucru
- **Directiva 93/104/CE** care se referă la timpul de lucru. Scopul principal este acela de a asigura că muncitorii sunt protejați de efectele adverse asupra sănătății și siguranței, cauzate de muncă executată un număr excesiv de ore, precum și de alte formate de muncă inadecvate sau dăunătoare.

Concediu: minim 20 de zile pe an

Alte prevederi:

- săptămâna medie maximă de muncă nu poate să depășească 48 de ore.
- odihna săptămânala trebuie să fie o perioadă de cel puțin 35 de ore consecutive.
- munca de noapte nu trebuie să depășească 8 ore pe noapte în medie în orice perioadă de 24 de ore.
- **Directiva agenților chimici- 98/24/CE** prezintă cerințele minime pentru protejarea muncitorilor de la riscuri de siguranță sau sănătate, ce apar sau pot apărea de la efectele agenților chimici care sunt prezenți la locul de muncă sau ca rezultat al oricărei activități ce include agenți chimici.

Datoriile angajatorului sunt următoarele

- să prevină, să evite și să controleze riscurile.
- să monitorizeze nivel acolo unde există expunere
- să evalueze situația după orice schimbare în practicile sau condițiile de muncă.
- să ia mostre și să măsoare folosind metodele standard

sursa: EUROIMM, <http://www.mie.ro/euroimm/?id2=070402#1>